

[Ingeborg Hansen.]

Adgang til Retshandlinger og offentlig Omtale af disse Retshandlinger, vil jeg pege paa, at de Ændringer, der her foreslaas, naturligvis kan siges paa visse Omraader, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, at begrænse Offentlighedens Adgang mere end den nugældende Lov, men at de ikke paa nogen Maade bryder med selve Offentlighedens Princip. Hvis de gjorde det, vilde Retsplejeloven allerede ved sin Fødsel have brudt med Princippet, for den har allerede i sin Skikkelse i 1916 haft en ret vid Margen for at kunne udelukke Offentligheden. Bestemmelserne findes hovedsagelig i § 29, og denne Paragraf er med faa Aars Mellemrum undergaaet Forandringer, fordi der stadig fremkom Ønsker om Ændringer i Overensstemmelse med sund Fornuft og Billighed, uden at der derved fremkom noget Brud paa Princippet. Noget lignende gælder de Ændringer, der nu foreslaas; de repræsenterer maaske en Gradsforskkel, men de er under ingen Omstændigheder af en saadan Størrelse, at de giver Grund til at frygte en Ændring i selve Princippet. Der er i Pressen fremført afskrækkende Eksempler paa Sager, hvor manglende Offentlighed i vor Retspleje har ført til de uretfærdigste Resultater. Disse Eksempler er brugt for at vise, hvor galt det kan gaa, naar Offentligheden og dens Kontrol udelukkes. Det er rigtigt, at disse Eksempler har afsløret forældede og tillidforjagende Tilstande i vort Retsvæsen, men Eksemplerne hidrører fra Tider, der byggede paa helt andre Principper end Nutidens med Offentlighed, Mundtlighed og Umiddelbarhed. Jeg tør godt sige, at saadanne Eksempler ikke vil kunne forekomme i Nutiden. Nutidens Dommerstand og Politivæsen bliver under hele Uddannelsen, baade den teoretiske og den praktiske, gennemtrængt af de moderne Principper for al Retspleje, efter at disse Principper har været gældende Lov i 20 Aar og har været under Forberedelse omtrent lige saa længe. Og skulde det hælde, at Politiets Arbejde med at efterspore og opklare Forbrydelser maaske kunde befrygtes at anspore det til at gaa saa stærkt op mod Princippernes Grænse som muligt, saa har Politiet selv med de faa Ændringer, der her er foreslaaet, saa faa Beføjelser til paa egen Haand, uden Rettens Medvirken, at foretage Skridt mod den sigtedes Interesser, at sigtedes Interesser praktisk talt altid vil blive lagt i Dommerens Hænder. Den højtplyste, veluddannede og uangribelige Dommerstand, vi her i Landet kan

glæde os over at have, vil altid være en Garanti mod mulige Misbrug fra Politiets Side af de Rettigheder, her er Tale om. At der kan skønnes forskelligt, ved jeg naturligvis som beskikket Forsvarer saare vel; jeg har ogsaa i visse Tilfælde haft mine Kampe at udkæmpe med Politi og Dommer, men jeg har aldrig under disse Meningsforskelligheder med Hensyn til en Afgørelse af et Skøn truffet nogen Fare for Lovens Principper.

Til Slut vil jeg gerne fremføre et Ønske, der vedrører Retsplejeudvalget. Dette bestaar ifølge Retsplejelovens § 1023 af 17 Jurister, der repræsenterer Landets forskellige Domstole, Politimyndigheder og Sagførere. Praktisk talt alle Retsordningens Grene er altsaa repræsenteret. I de Bemærkninger, der følger dette Lovforslag som saa mange andre Lovforslag, staa der ofte anført, at Retsplejeudvalget har tiltraadt en Ændring eller har forkastet en Ændring eller har næret Betæneligheder ved Affattelsen af en Bestemmelse, men det fremgaar ikke heraf, om Retsplejeudvalgets Udtalelse foreligger enstemmigt, eller om Afgørelsen er truffet ved en Flertalsbeslutning, og jeg har ikke i Retsplejeloven kunnet finde noget om, hvorvidt en Udtalelse skal fremtræde som afgivet af hele Udvalget. Jeg vilde finde det ønskeligt, om Retsplejeudvalget vilde afgive sine Svar paa samme Maade, som andre Udvalg afgiver deres, med Oplysning om, hvorvidt Svaret er Udtryk for Enstemmighed, eller hvordan et Flertal og et eller flere Mindretal ser paa Sagen. For det første er det vel den sædvanlige Fremgangsmaade for alt Udvalgsarbejde; dernæst vilde det være særdeles oplysende i de enkelte Tilfælde at vide, om der har været divergerende Meninger inden for Udvalget, eller der har været Enighed, og hvis der har været divergerende Meninger, om disse Meninger saa deler sig fagmæssigt, aldersmæssigt, temperamentsmæssigt eller paa anden Maade.

Med disse Bemærkninger vil jeg slutte og tilsige den højtærede Justitsminister Socialdemokratiets Støtte til Forslagets Gennemførelse.

Rytter: Med Hensyn til det faktiske Referat af den nye Ordning, der her foreslaas, kan jeg i det store og hele henholde mig til den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Ingeborg Hansen). Det er mit Indtryk, at den ærede Ordførers Gennemgang af Paragrafferne var fuldt ud korrekt. Derimod vil det ikke forbavse, at